

брадвата и пакъ замахналъ да отсече лѣската. Но жена му пакъ се провикнала отъ дървото:

— Мотовила-вилааааа! Който сѣче мотовила, жена му умира!

Кривналъ глава мжжътъ, заозърталъ се насамъ-нататъкъ изъ гората. Не видѣлъ нищо, нарамилъ брадвата и си отишълъ.

— Жена му се спуснала отъ дървото, хукнала къмъ село, изпреварила пакъ мжжа си, седнала на прага предъ кѣщи и зачакала.

И щомъ зърнала мжжа си, още отдалечъ му се скарала:

— Кѣде ти е мотовилката?

— Остави се, — отвърналъ ѝ той! — Тъкмо бѣхъ намѣрилъ една хубава мотовилка и започнахъ да я сѣча, нѣщо започна да вика изъ гората: „Мотовила-вилаааа, който сѣче мотовила, жена му умира!“ Вдигнахъ втори пжтъ, пакъ сжщото. Е, рекохъ си, за една мотовила нѣма да уморя жена си. И се върнахъ.

— Браво, мжжленцето ми, колко си ми добъръ!

И пакъ затекълъ сжщиятъ животъ въ дома имъ. Най-после облѣклото имъ толкова се изпокжсало, че подъ скжсанитѣ дрипи започнали да зѣятъ голи мяса.

Мислилъ, мислилъ мжжътъ какъ да излѣкува този мързелъ. Хорскитѣ подигравки вече не се траяли, а тя все се не поправа. И намислилъ. Единъ день казалъ на жена си:

— Слушай, жено! Отдавна не сме ходили на гости на баща ти и на майка ти. Да идемъ да погостуваме!

— Ами я ме погледай, бре мжжо, на кой съмъ редъ! Нали ще ми се смѣятъ мамини?

— Не бой се, — рекълъ той. — Азъ ще те завия подъ чергата въ колата и така ще отидемъ. Другото е лесно.

И тръгнали. Като стигнали край селото, мжжътъ рекълъ:

— Сега слушай! Ти стой тука подъ чергата, пжкъ азъ ще отида въ селото, да кажа на майка ти, че разбойници ни нападнаха и ни взеха дрехитѣ. И ще ти донеса облѣкло. Речено — сторено. Спрѣлъ колата край селото и се запжтилъ къмъ дома на дѣдо си. Като влѣзълъ въ кѣщи, казалъ:

— Много здраве отъ жената! Роди ни се момченце като пѣтленце! Хайде всички у дома на веселба!

Майката на мързелана подскочила отъ радост и първа тръгнала напредъ. Следъ нея бащата, братята, сестритѣ, всички. Като наближили колата, мързелана повдигнала глава подъ чергата, погледнала и какво да види: Майка ѝ, баща ѝ, всички идатъ да я видятъ, а тя съвсемъ гола. Гледа — и въ ржцетѣ на мжжа и нищо нѣма. Че като скочила отъ колата и хукнала назадъ, право въ кѣщи. Залостила здраво вратата и, догдето се върне мжжътъ, изкърпила облѣклото си и изпрела деветъ вретена.

Ганчо Абаджиевъ

